

Poškoláček

Noviny pro všechny přátele a kamarády
Základní škola Všeruby

září - prosinec 2010

číslo 21

Začínáme znovu!!!

Už jsme se na vás moc těšili. S novým školním rokem se dala dohromady nová redakční rada a budeme pokračovat po stopách našich předchůdců: vydáváme další číslo Poškoláčku. S novým školním rokem 2010 - 2011 došlo i ke změně v naší škole. Paní učitelka Mgr. Reifová se stala novou ředitelkou školy. Bývalá paní ředitelka Mgr. Behenská nastoupila do důchodu, ale určitě se jí u nás moc líbilo, tak učí prvňáčky Verunku Božikovou, Marka Čáru, Romana Kovaříka, Dominika Lörinze, Daníka Podpěru, Renka Ráce a Domču Ryneše a velké děti informatiku. Do Masarykovy školy ve Kdyni odešli tito žáci bývalé páté třídy: Monika Bernardová, Marcela Franklová, Michal Holub, Karolína Mařáková, Tereza Motyčková, Šárka Poláková, Andrea Svobodová, Karolína Vorlíčková a Lukáš Ženatý.

Od letošního roku opět začal na naší škole sběr starého papíru a petlahví. Myslíme si, že je to velmi záslužná věc, protože v dnešní době je většina nápojů balená do petlahví a všude kolem nás je jich nadbytek.

Napsal šéfredaktor Jan Šup, 3. třída

Oslavy 90. let založení české jednotřídky ve Všerubech

Velkou akcí pro školu i pro obec byly oslavy 90. let založení školy ve Všerubech na konci minulého školního roku. A toto se o nás psalo:

Ve školním roce 1919/1920 zakládá Národní jednota pošumavská ve Všerubech českou jednotřídku. Letos od této události tak významné pro obec uplynulo 90 let. Zaměstnanci školy proto přichystali bohatý program a v sobotu 12. června ve 14.⁰⁰ h pozvali všechny do školy Významné výročí si do nedávno zrekonstruované budovy přišli připomenout bývalí i současní zaměstnanci školy, jejich žáci i četní hosté. Všichni obdrželi pamětní list, který jim měl narozeninové setkání připomínat. Oslavy slavnostně zahájily ředitelka ZUŠ Kdyně M. Nejdlová a učitelka z téže školy Mgr. K. Majerová svým vystoupením. Průběh oslav obohatili krátkým pásmem i žáci místní školy. S historií i současností školy seznámila přítomné ředitelka školy Mgr. J. Behenská. Dalším bodem programu byla prohlídka obce s výkladem učitelky Mgr. R. Reifové a společné foto všech hostů a zaměstnanců. Hosty poté čekalo slavnostní přijetí u starostky městyse Všeruby Ing. L. Rousové. Organizaci oslav spolehlivě zvládla paní učitelka Jana Šupová.

Napsali Matěj Koutník a Sabinka Šleisová

Při přípravě oslav jsem zjistila z různých zdrojů (obecní kronika do roku 1954, kronika Národní jednoty pošumavské, vzpomínání p. Wolfganga Haase na jeho školní léta a dobové materiály některých jeho spolužáků žijících nyní v SRN), že některé údaje ve školní kronice, týkající se historie založení školy, nejsou zcela přesné. Údaje o tomto období založení školy a prvních let provozu byly ve školní kronice dopisovány v roce 1945 dodatečně. Z výše jmenovaných materiálů jsem zjistila následující:

O počátcích školy ve Všerubech není přesných zpráv. Listinný materiál byl patrně zničen při požáru v roce 1876. Farní záznamy připomínají školu již v roce 1741. Byla umístěna v budově radnice a roku 1852 zničena požárem. Nová školní budova byla vystavěna v roce 1877, šlo však stále o školu německou. Po 1. sv. válce mají Všeruby 900 obyvatel, z toho Čechů bylo 90. Ve školním roce 1919/20 zakládá Národní jednota pošumavská ve Všerubech českou jednotřídku. Vyučovalo se v budově celního úřadu, což bylo zcela nedostatečné. Celní budovy byly hodně zchátralé, potřebovaly nutně oprav, ale ty z důvodů finančních nebyly prováděny. Národní jednota pošumavská se musela zavázat, že zabráním místnosti nebude rušena celní služba a pokaždé, když finanční správa místnost potřebovala, museli ji žáci vyklidit. Vystávala nutnost postavení vlastní budovy. V březnu roku 1923 bylo

započato se stavbou nové školní budovy. Stavbu zadalo ministerstvo veřejných prací staviteli Josefu Šplechtovi ze Kdyně s podmínkou, že tato bude do 1. září 1924 hotova. Smrtí stavitele se ale stavba zdržela, takže termín dodržen nebyl a otevření školy se o 1 rok prodloužilo. Škola byla tedy otevřena v roce 1925. Jediným známým a také posledním učitelem v období mezi světovými válkami zde byl p. Tomandl. 6. října 1938 byly Všeruby po Mnichovském diktátu vyklizeny, Češi i se svým majetkem odstěhováni do Kdyně a okolí. Budova české školy č. 138 byla přeměněna v mateřskou školu. Všeruby byly v posledních dnech války leteckým bombardováním asi ze dvou třetin poškozeny a mezi postiženými objekty byla i bývalá menšinová škola. Rozbitá okna, prostřílené dveře, vypálená podlaha ve třídě, rozbitá střecha, vůbec žádné pomůcky. Přes všechny tyto potíže bylo již 17. září 1945 zahájeno vyučování v provizorně upravené třídě se 3 žáky. Jejich počet však denně rostl. Celá škola měla být přemístěna do budovy bývalé německé školy. Záhy se však ukázalo, že tato zpráva byla lichá, poněvadž budova byla ještě v takovém stavu, jak ji opustili bývalí němečtí uprchlíci a později američtí vojáci. Koncem ledna však byla nejnnutnější úprava dokončena a 1. února 1946 bylo zahájeno vyučování.

Od roku 1945 se zde vystřídal pouze 6 ředitelů: Karel Hrdlička srpen 1945 – 31. ledna 1946, Jan Krynes 1. února 1946 – 31. srpna 1950, Adéla Hanoušková 1. září 1950 – 31. srpna 1958, Jan Musil 1. září 1958 – 31. srpna 2001 a Mgr. Jindřiška Behenská 1. září 2001 – 31. srpna 2010. Od začátku letošního školního roku je ředitelkou Mgr. Renata Reifová.

Mgr. J. Behenská

Co se stalo ve škole od začátku tohoto školního roku

- Protože celý týden foukal vítr, naplánovali jsme si na čtvrtek 14.10. pouštění draků. Počasí si s námi ale zahrálo a ráno to vypadalo na bezvětrí. Přesto jsme vyšli na louku nad Všeruby vybaveni krásnými draky a odhodláním, že je do vzduchu dostaneme stůj co stůj. Ne všichni měli ale svého draka vyzkoušeného a správně sestaveného, takže se nám moc hodilo, že za námi přišel tatínek Lucky Černé. Pomohl nám draky správně sestavit a pomáhal i s jejich "vzlétnutím k oblakům". A většině se to podařilo !!!! Draci létali, naštěstí nám žádný neuletěl a díky sluníčku jsme si užili krásné odpoledne. Všichni, kteří si přinesli draka, dostali malou odměnu a dík za pomoc patří panu Černému. Milí rodiče, nechcete příště přijít také?

- Na čtvrtek 11.11. bylo připravené společné klání rodičů a dětí. Podmínkou účasti bylo vytvoření dvojice dítě a rodič, případně dítě a prarodič. Společně jsme se bavili na našem hřišti při lehkých a přesto zajímavých soutěžích, zjistili jsme, jak dobře se navzájem známe nebo neznáme a nakonec jsme skládali už v teple školy puzzle nebo si vytvořili dráčka.

- Letos jsme v souvislosti s poutí opět otevřeli naši školu, aby si ji mohli prohlédnout i bývalí žáci a zavzpomínat si na svá školní léta. K dispozici měli kroniky i alba, ve kterých se všichni jistě našli. Vzhledem k tomu, že rodiče i příbuzní našich žáků se mohou přijít podívat do školy kdykoliv, rozhodli jsme se akci Otevřená škola pořádat jednou za dva roky.

- Blíží se čas vánoc. Všude začíná vonět cukroví. 27. listopadu jsme si připravili krátké vystoupení na rozsvícení vánočního stromu. Toto pásmo bylo plné vánočních koled a básní. Aby tento den byl sladký, připravily pro nás naše maminky vánoční cukroví. Na oplátku jsme měli i my překvapení a to pouštění létajících lampionů s přáním do nebe.

- Na úterý 16. 11. školní družina a SRPDŠ připravily Lampionový průvod. V 18.⁰⁰ h byl sraz všech s lampiony jako vždy na začátku Všerub při příjezdu od Hájku. Průvod jsme ukončili v KD, kde byly pro děti připraveny soutěže a diskotéka.

- 25. listopadu byla celá naše škola ve Kdyni na představení divadla Kapsa Trampoty čertíka Culínka. Rozverná pohádka plná písniček a humoru se odehrála kdesi v daleké zemi knížete Slavomíra V. a z části také v podzemí v říši Lucifera XVII. A víte, co je zajímavé? Poutavou a veselou hudbu složil ještě třináctiletý chlapec Daniel Pitra. Ráno jsme jeli

autobusem společně s dětmi z mateřinky. Když jsme přijeli do Kdyně, šli jsme se podívat do muzea, kde jsem byl poprvé. Byly tam zajímavé věci, ale ze všeho nejvíce mě zaujal římský meč. Pak jsme šli do kina, kde se hrálo pro nás divadlo. Vystupovali tam čerti Culínek a Fulínek. Bylo to o tom, že otec čert poslal syna čerta Culínka na skutečný svět, aby do pekla přinesl Háru Kšandu, která se měla stát ženou Lucifera. Bylo fajn, že jsme se nemuseli učit.

- 8. prosince jsme se vydali ke krmelci a při vycházce nám Ing. Beran vykládal mnoho zajímavého o zimní přírodě a přezimování živočichů. Na jaro plánujeme další akci z nabídky občanského sdružení Ametyst, zaměřeného právě na ekologickou výchovu na školách. Ale o tom až příští pololetí, které tu bude co nevidět.

Napsali Jan Šup a Páťa Szmolen ze třetí třídy

Recyklohraní

Na webových stránkách naší školy www.zsvseruby.cz si můžete prohlédnout některé výrobky z odpadových materiálů, které jsme vyrobili ve školní družině a při hodinách pracovních činností. Ekovýchova se stává nedílnou součástí vzdělávání, bez problémů třídíme odpad a poznáváme, jak neničit životní prostředí a jak mu naopak pomáhat. Ve třídách máme kontejnery na papír a plast, děti s rodiči přináší do školy starý papír, kartony, plastové lahve a víčka. K nim přibyl nyní i velký kontejner na drobný elektroodpad a kartonový box na baterie. Dalším krokem k posílení ekologické výchovy se stalo přihlášení naší školy do projektu Recyklohraní, ve kterém se sbírá drobný elektroodpad, baterie, kabely, monitory PC a televizory. Zároveň plníme různé úkoly, soutěže, kvízy a projekty. Pokud tedy můžete, oslovte všechny vaše příbuzné a známé a dodejte nám co největší množství drobného elektrozařízení a baterií.

Recyklohraní a společnost ASEKOL vyhlásila pro děti I. stupně základních škol literární soutěž „Příběhy našich dědečků a babiček“. Děti z 5. třídy dostaly za úkol napsat krátkou povídku o oblíbeném elektrospotřebiči našich babiček a dědečků, měly za úkol zjistit, který elektrospotřebič se jim zapsal do paměti a proč. Některé práce byly skutečně velmi

zdařilé a již jsme za ně získali další body. Ty potom využijeme k nákupu různých věcí v internetovém obchodě Recyklohraní. Ve škole vyhrála Verunka Hulová se svojí povídkou Vysavač.

Vysavač

Moje babička dostala jako dárek k vánocům od svého manžela vysavač značky LUX. Barvu měl bordovou a oba konce byly z nerezového plechu. Jednoho dne si dědeček půjčil vysavač na úklid auta, do večera nechal vysavač v garáži a teprve pak jej uklidil do komory. Druhý den chtěla babička luxovat byt, ale jakmile zapnula vysavač, vyběhla z otvoru na vysávání myš. V tom okamžiku vyskočila babička na židli, protože se myší hrozně bála. Když přišel pradědeček v poledne ze spořitelny na oběd, babičku osvobodil. Ale místo dobrého oběda měl jen míchaná vajíčka a chléb.

Památky městyse Všeruby

Děti z 5. ročníku dostaly za domácí úkol ze slohu zjistit, co nejvíce o své obci. Tohle je práce Robina Hranáče:

Mezi památky městyse Všeruby patří především kostel svatého Archanděla Michaela, budovaný v období třicetileté války, založen v roce 1628 a dokončen v roce 1650. Před kostelem se nachází památník Boženy Němcové s pamětní deskou pobytu v letech 1847 až 1848. V rohu hřbitova se nachází náhrobek Jiřího Leofolda Weisla, lékaře a milovníka regionální historie.

Kousek od Všerub v obci Brůdek se nachází kaple svatého Václava. Byla postavena na památku vítězství Břetislava I. nad Jindřichem III. v roce 1040. Mezi Brůdkem a Hájkem se nachází kostel svaté Anny na Tanaberku. Postaven byl v roce 1712 až 1717. V blízkosti kostela jsou ještě pozůstatky bývalé školy a hostince. Na stěně kostela je informační tabule s historií tohoto poutního místa.

A tohle práce Šárky Schleissové:

Barokní kaple sv. Václava na Brůdku byla vysvěcená roku 1671. Z roku 1890 pochází hlavní oltář s obrazem sv. Václava. Z barokního vybavení svatyně přežívá pouze dřevěná kruchta zdobená malovanými postavami světců.

Tanaberk – kostel sv. Anny s oválným půdorysem je poutním místem na vrchu Tanaberk. Byl postaven v letech 1712 – 17 Markem Ant. Ginettin z Klatov. V letech 1990 – 95 byly provedeny generální opravy fasády, interiérů a pobyty střechy měděným plechem. Kostel obklopují staré lípy, z jejich stínu poutník může přehlédnout krajinu českého pohraničí.

Pomník Boženy Němcové se snaží upozornit kulturní veřejnost na pobyt spisovatelky Boženy Němcové ve Všerubech. Její manžel Josef Němec zde pracoval jako úředník finanční stráže mezi léty 1847 – 1848. Pobyt ve Všerubech přinesl spisovatelce řadu námětů, které se týkaly především historie Chodů.

V rohu hřbitova je umístěn pomník se 78 jmény vojáků z 1. Světové války. V blízkosti všerubského kostela stojí socha s. Jana Nepomuckého, vyhotovena v roce 1769.

Kámen doteku byl zrealizován akčním sdružením „Královský hvozd“, který sdružuje 5 bavorských a 6 českých obcí okolo hraničního hřebenu s horou Ostrým.

A víte vy tohle všechno o své obci? Jsou dobří, vidíte. Jmenuju se Pát'a Szmolen a tohle jsem vybral z domácích úkolů.

Různé

Had

Had se stále jenom plazí,
protože mu nohy schází.
Snad proto se nemračí,
že ho boty netlačí.

Kdyby hadi nohy měli,
určitě by také chtěli,
nejen chodit stále pěšky,
ale mít i koloběžky.

Složila a napsala Sabinka Šleisová, 3. třída

Gárfild

Jmenuju se Matěj Koutník a jsem ze třetí třídy. Je mi tu pěkně a jsem rád, že jsem v téhle škole. Mám tu bezvadné kamarády. Doma ale na mě čeká můj nejmilejší mazlíček kocour Gárfild. Má rád maso a taky, když ho hladím a šimrám na břicho, blaženě přede. Je to můj milý a čiperný kocourek.

***Šťastné a spokojené vánoce, hodně dárků pod stromeček a do nového roku 2011 především pevné zdraví a hodně optimismu všem
přejí redaktori Matěj Koutník, Pát'a Szmolen, Sabinka Šleisová a
Jan Šup.***

